

TIL LISBETH DEN 19. JUNI. 2002.

Når man er ung og endnu ikke vis
- det bløde ego ikke hårdt som is -
sit hoved, sjæl og sind man knapt forstår. -
Bag kundskabs ringmur søgende man går
i dage, uger, måneder og år.

En dør du fandt og åbned den på klem
og klart du så en vej, der førte frem.
Den started med: Du intet ved - endnu!
Du intet er - kun ung og stærk - gør brug
af alt, hvad i dig bor. Din tid - er NU!

Man kræver flid og lyst - og stadig mer,
for nye veje lærdom gerne ser.
Og hvert et studium er fuldt af krav og pligt
og altid ansvar - aldrig svigt.
Hold styr på alt - hold klar sin oversigt!

Nu står du her - beredt og meget, meget glad.
I livets bog du vendte et ganske særligt blad.
Nu skal der virkes, læres, føres an
for barn og voksen, kvinde, mand.
Vi tror på dig! Vi ved jo, at du kan.

For myreflid og for papir
du sikkert ikke skånet bli'r.
Men psykolog er meget, meget mer.
Du står i centrum i de ting, der sker,
og i dig selv du finde må ide'r.

Man kalder dig, når sjælen græder,
men du får også store glæder.
Du finde skal et gennembrud
de steder, hvor det værst ser ud,
og sindet ikke ejer overskud.

Og er det svært - hvor godt at vide,
at du har mange ved din side!

GODT VIRKE FREMOVER! VÆR GLAD - OG SKAB GLÆDE!
DINE TO I HJULBY.